

B. N. C.
FIRENZE
1011
12

XXXIV
GLEICH

1011
12

XXXIV.

GLEICH

DISSERTATIO EPISTOLICA
DE
FIDE CARBONARIA

JOH. KÖHLER = Glauben/
AD
JUVENEM ORNATISSIMUM,

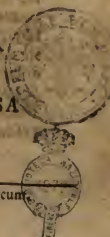
JO. Köhler/
Crimmitschaviâ-Misnicum,
PHILOSOPHIÆ BACCALAUUR.

CUM
IN INCLUTA PHILUREA
AB
AMPLISSIMO PHILOSOPHORUM ORDINE
LIBERALIUM ARTIUM
MAGISTER

CREARETUR
A. O. R. clv. xcviij. D. xxix. JAN.
SCRIPTA ATQVE TRANSMISSA

JO. ANDR. Gleich/
Seren. El. Sax. à Conc. Sacr.

DRESDÆ, apud Johannem Ridelium, Typogr. Aulicum

Q. B. V. D.

JO. Röbler /

PHILOSOPHIÆ MAGISTRO PUBLICE
RENUNCIATO

S. P. D.

JO. ANDR. Gleich.

Um precibus tuis, *Juvenis ornâtissime*, satisfacere volo, & me ad scribendum accingo, de *incertitudine fidei Romano-Catholicorum*, quâ tot miseras animas pretiosissimo Christi Sangvine redemptas decipere, solent atq; seducere; In manus mihi venit doctissimi cujusdam Galli *Joannis la Placete Bencarni* prolixa dissertatio, his ipsis nundinis ad nos missa, quæ fermè de eodem argumento agit, & de *insanabili Romana Ecclesia Scepticismo* insignita, Amstelodami sub finem præterlapsi anni edita est, ut facile superfedissem huic labori, quia non solum hic eruditissimus Vir, sed inter nostrates etiam quàmplurimi ante ipsum, id solidè & ad oculum demonstrarunt, *nihil omninò esse quod firma fide sibi Pontifici persuadere possint*. Provoco vel ad Duum Viros excellentissimos, *Martinum* nempe *Cheunittium*, qui hoc thema prosequutus est in aureo adversus Concilium

cilium Tridentinum instituto examine invictissimo, & Jo. Gerhardum, e jusque Confessionem Catholicam. Sed cum desiderares nuper à me iterum iterumque prolixiorum *de fide Carbonaria* deductionem, & unde illud nomen acceperit? pro eà quâ te prosequor per aliquot annos amicitia intermittere non potui quin precibus tuis locum relinquerem atque aliqualem hujus rei delineationem in præsentiarum tibi suppeditarem. Originem hujus rei & significationem prolixè refert strenuus & pro aris & focis Romani Pontificis fortiter pugnans miles *Stanislaus Hofius* Libr. 3, contra Proleg. Consult. Brentii f. 261. inqviens: Quapropter nihil est quod majori cum periculo junctum sit, quàm si quis de Scripturis cum Satana certamen inire velit, præcipuè quo tempore gravis agon instat, cum anima venit à corpore separanda. Tum verò fuerit tutissimum exemplum sequi *CARBONARIUM* cujusdam; ex quo cum animi causa Vir quidam doctus quævisisset, quid crederet? Symbolum recitavit. — Cum interrogaretur ille, quid præterea crederet? Respondit: Quod Ecclesia credit Catholica. Ille verò: quid credit Ecclesia? Quod, ego, inquit, credo, cumque ille subinde quæreret, circulo hòc usus Carbonarius, nihil aliud respondit, quàm se credere quod Ecclesia credit, Ecclesiam credere quod ipse crederet, nec aliud quicquam ab ipso elicere potuit. Fertur autem evenisse postea, ut Vir ille doctus & S. Literarum peritus in gravem morbum incideret, de quo vita sua, periclitaretur: ortus est cum eo quoque tum Satanas disputatione, quidque crederet ex eo quæreret. Cumque nimis, urgeret Satanas, neque se miser ille explicare posset, venit ei in mentem Carbonarii, nec alia fuit ejus vox audita præter hanc, ut Carbonarius. Qui verò assidebant,

eum propter morbi vim errore mentis affici putabant; ,
 Posteaquam verò fuit ex morbo confirmatus, interroga-
 bant illum, quid sibi voluerit, cum toties exclamaret: ut
 carbonarius! ille rem omnem explicat ordine, quem-
 admodum in illa sua cum Diabolo disputatione, si-
 cut olim audiverat ex Carbonario quodam, non aliò sibi,
 confugiendum duxerit quàm ad fidem Ecclesiæ Catho-
 licæ, tanquam ad asylum omnium tutissimum, quodque
 plus in eo tùm præsidii invenerit, quàm in omni Scri-
 pturarum exercitatione, quas totâ vitâ suâ meditatus e-
 rat diligenter, acceptum se ferre divinæ misericordiæ,
 quod in simplicem illum Carbonarium inciderit, cujus
 nisi sibi succurrisset exemplum, ingens fuerit periculum,
 & discrimen aditurus. Consentit cum *Hosio ipse Claudius,*
Esperæus in Comment. ad 2. Tim. III. f. 402 testesque allegat
 harum nugarum *Erasmus, & Albertum Pighium.* Ean-
 dem cantilenam quoque repetit mutata tantum persona
Bellarminus Libr. II de arte bene moriendi c. IX. Gregorius
autem de Valentia hanc fidem vocat compendiosam, in A-
nalyti de Eccles. p. 208. ut adeò magnam sibi Pontificii in
 hoc fulcro fidei Carbonariæ imaginentur firmitatem ac
 robur, quasi in hac sola & unica totius Religionis funda-
 mentum lateat ac limites salutis circumscripti sint; Quem-
 admodum quondam carbones fundamentis ædium ac
 templorum substratos legimus, apud *Sim. Majolum To. I.*
Dier. Canic. p. 407. Imò carbonibus defossis nonnun-
 quam agrorum fines distinxisse, propterea quod res nul-
 la durabilior, magisque perpetua quàm carbones sub ter-
 ra defossi, ex *Baldo* constat in libro *de officio Judi-*
ris. Sed quis inter cordatiores non videat manifestas has
 Ineptias & fabulas, quibus palliantur tot absurditates exin-
 de confluentes? Quasi fides definiatur per *asylum igno-*
rati-

rantia? Non aliter uti olim illi, qui naturam negligenter autobiter perscrutati sunt, ad occultas qualitates se receperunt. Licet verò *notitia* totius fidei cardo, & complexum ac summa non sit, (aliàs Dæmonum & Hypocritarum fides etiam vera esset fides) prærequiritur tamen, tanquam necessaria manuctio ad objectum fidei, & lucem præfert assensui. Ignoti enim nulla potest esse cupido. Ita etiam credenti nullus assensus aut fiducia eveniet absque notitia. *Quomodo credant, de quonihil audiverunt?* inquit gentium Apostolus. Rom. X. 14. Cur igitur Bellarminus *fidem* melius per *ignorantiam*, quam *notitiam* definiri velit, Libr. I. de Justit. c. VII. §. penult. To. IV. oper. f. 303. non video, cum sit *iniquus* Col. I, 9. Tit. I, 1. & firma *visio* Ebr. XI, 1. neque vita æterna in ignorantia consistat Jo. XVII, 3. Ef. LIII, 11. Unde ipsorum *fides* jure meritoque *implicita* vocatur, quia tot tantisque difficultatibus implicita est. Provoçant equidem pro more suo ad Antiquitatem hujus dogmatis, ne aliquid frustra dixisse videantur; Temporibus nempe Veteris Instrumenti necessarium fuisse in omnibus statibus simplicioribus generatim credere ea, quæ Ecclesia credit. Quia populus simplex, cum totus pendeat ab auctoritate majorum, vix alioquin habeat in quo possit fidem suam constantem fundare *Tannero* sic differente To. 3. disp. 1. Qv. VII. Dub. 3. ass. 2. n. 57. adeo, que imperiti laici cogantur credere, quæ Doctores credant, etiamsi nesciant quid credant. Quin in Novo etiam Fœdere illam *Carbonariam fidem* fundatam & sufficientem esse, dicunt, tantum abest ut æternæ damnationis periculum afferat, ut potius æternam salutem mereatur, *Angelo de Clavasio* palam proficiente (apud *Dannhauerum* nostrum *Hodomor. Spiritus Papai To. II. Phant. IX. p. 91*

contra manifestum Dei oraculum Rom. III. 24. 28. ubi fides instar manus apprehendentis meritum Christi & vitam æternam introducit, non verò ut opus promerens salutem. Sed ad carbones abeant isti Carbonarii cum incertis suis hypothesibus, quorum inlatio & præbitio, ad monetæ nempe & armorum fabricas l. 15. & 18. de extraordin. muner. in Cod. Theod. inter sordida munera olim numerabatur. Confer. Calvinus in Lexico Juridic. Nos melioribus instructi argumentis scimus cum Paulo quid & in quem credimus, 2. Tim, 1. 12. Nec aliunde petendam & emendicandam esse fidem, sed justum sua fide, non aliena, vivere, Propheta asserit Hab. II. 4. Extinxerunt hos carbones carbonariamq; fidem satis Doctores nostri orthodoxi, inter quos B. Hülsemannus in Praef. Dial. Probl. Calixt. p. 86. in ipsa Dialys. p. 76. Gerhardus Loc. Theol. Tom. 3. de Justif. §. 114. p. 869. Dannhaucus Hodomor. Spirit. Pap. Tom. II. Phant. 9. p. 89. 214. Jo. Meisner in Irenico Duracano explicato Sect. 2. th. 25. seqq. & in disert. de fide Salvifica contra Calvinian. Vitemb. 1676. Balthas. Meisnerus de attributis fidei communibus & propriis 1624. Vitemb. Zohelius pecul. dissert. de fide implicita Lips. 1673 edit. Christmannus in Epicop. nerv. proposit. de fide adversus Contr. Diel. Wetteranum, Summae sedis Moguntinae Vicarium. 1603. script. Fridr. Balduin de natura fidei Salvifica Vitemb. 1622. & passim Scriptores Systematici; Si modò desisterent ab instituto suo Adversarii & obedi- rent tandem tam piis admonitionibus, more Neapolitanorum, qui Carbonaria festa, ludos gladiatorios sic dictos, abrogarent, ad mandatum Joannis XXI I. A. C. 1327. sub pœna excommunicationis promulgatum, quod eâ de causâ ad Geroldum Capuæ Archi-Episcopum scripsit, si Dominico Macro fides habenda in Hierolexico. Sed quamvis

vis neque DEO neque hominibus fidem habere velint, nos
 tamen precamur seriis ad DEUM missis precibus, ut tan-
 dem ipsorum corda illuminentur & labia instinctu Spir. S.
 uti Esaïæ labia tangebatur Seraphim carbone ignito Es. VI. 6.
 quem calculum candefactum fuisse apud Arabes usitatum
Bochartus existimat *Hicrozoic. Part. Prior.* p. 327. Imò be-
 nefaciendo & orando pro ipsis *carbones ignis s. ignitos in*
capita ipsorum congeramus, non vindictæ, Luc. IX. 54.
sed misericordie, Prov. XXV. 21. Rom. XII. 20. extin-
 ctamq; christianæ amoris flammam incendamus. Purio-
 rem te nobiscum sententiam amplecti, *Juvenis ornatissime*, nec
 ad latebras carbonarias confugere, quis cum ignarissimis
 nesciat, qui te novit ab aliquot annis? Imbutus enim fuisti
 variis ad fidem salvificam ducentibus mediis, pietate & in-
 dustriâ parentum tuorum & præceptorum, quos patria tibi
 subministravit, & Altenburgensè Lycæum, ac illustre Ru-
 thenæum, alma demum politiorum studiorum mater, incluta
 Philuræa, & in vera Evangelica fide non tantum, sed etiam
 in aliis disciplinis philosophicis, Theologiæ ministranti-
 bus, magnam tibi conciliasti cognitionem & scientiam,
 nec inter illos numerandus es, qui ex ignorantia omnia
 facile credunt, & facile etiam decipiuntur, sed ulteriori di-
 ligentia in ea inquisivisti Veritatis & Sapientiæ monu-
 menta, quæ altioris aliis visa sunt indaginis. Quapropter
 Amplissimus Ordo Philosophicus in celeberrima, quam
 Christianus, quin & literatus quacunqve patet orbis vene-
 ratur, Academia Lipsiensi, post exantlata tot examina &
 exploratos tuos profectus, te dignum censuit, non in *Car-*
bonum familiam referre, quæ celebris fuit apud Romanos
 teste *Livio* l. 86. Epit. *Floro* l. 3. c. 21. sed e cœtu discen-
 tium ad culmen quod majus est, nempe Magistrorum
 Philosophiæ & Bonarum Artium evehere. Hinc dies
 præsens

præfens ne utiqvam carbone atro, sed albô signanda lapillô.
Aut impleantur tuæ fores clogiorum Carbonibus secundum
Plantum Mercat. Act II. Sc. 2. Sint hæc gaudia tibi per-
petua multisqve impostero divinis accessionibus auge-
antur. Conſervet DEUS in nobis fidem puram & inte-
meratam, eamqve in hac imperfectione in dies perfectio-
rem reddat, donèc à fide ad vitam æternam perveniamus,
& finem fidei h. e. æternam salutem impetremus. Fiat
ob vulnera JESU CHRISTI! Amen! Dresdæ in
Electoralis Urbe D. XXV. JAN. CONVERS. PAULI
SACR. A. O. R. clxxxvii

S. D. G.

1011.12

z

93 855844

